

Vissa sjukförsäkrings- och pensionsfrågor, m.m.

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens proposition 2006/07:117 Vissa sjukförsäkrings- och pensionsfrågor, m.m. jämte tre motioner som väckts med anledning av propositionen. Vidare behandlas riksrevisorernas framställning (2006/07:RR2) om ändringar i bestämmelser för Riksrevisionen.

I propositionen föreslås att arbetsgivare ska ges möjlighet att från en arbetstagare begära läkarintyg som avser förhållanden redan fr.o.m. med den första sjukdagen i en sjuklöneperiod. Underlåter en arbetstagare utan godtagbart skäl att lämna intyg enligt arbetsgivarens begäran är arbetsgivaren inte skyldig att utge sjuklön för den återstående delen av sjuklöneperioden. De nya bestämmelserna ska tillämpas i de fall inte annat gäller enligt kollektivavtal.

I propositionen föreslås också att Försäkringskassans socialförsäkringsnämnder ska avvecklas. Beslut i ärenden som tidigare har avgjorts i socialförsäkringsnämnd ska i stället fattas av en tjänsteman hos Försäkringskassan.

Vidare lämnas i propositionen förslag till ändringar i bestämmelserna om revision av samordningsförbund. Det föreslås bl.a. att var och en av de samverkande kommunerna och landstinget ska få möjlighet att träffa överenskommelse om att använda sig av en eller flera gemensamma revisorer.

I propositionen lämnas också ett förslag om att det inte längre ska vara ett krav att inhämta försäkringsläkarens bedömning när det gäller beslut om medicinsk utredning för den som uppbär sjuk- eller aktivitetsersättning.

Den frivilliga sjukpenningförsäkringen föreslås upphöra att gälla liksom den s.k. hemmakeförsäkringen och försäkringen mot vissa semesterlönekostnader.

Därtill föreslås dels några ändringar som gäller omprövning och överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst m.m., dels att den pensionsgrundande inkomsten ska kunna ändras oavsett storleken på den ändrade inkomsten.

Slutligen föreslås några ändringar i lagen (1993:737) om bostadsbidrag vad gäller beräkningen av inkomst av näringsverksamhet och vid ändrat studiemedel i form av studiebidrag.

Samtliga ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2008, i vissa fall med övergångsbestämmelser.

I riksrevisorernas framställning föreslås att Försäkringskassan, i stället för Riksrevisionen, ska utse den revisor som för förbundsmedlemmarnas (Försäkringskassan och länsarbetsnämnden) räkning ska granska samordningsförbundens räkenskaper m.m.

I motionerna begärs avslag på flera av regeringens förslag, bl.a. vad gäller ökade möjligheter för arbetsgivare att begära läkarintyg från första sjukfrånvarodagen och avveckling av socialförsäkringsnämnderna.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och riksrevisorernas framställning. Som en följd härav föreslår utskottet en lagteknisk samordning av de föreslagna ändringarna i 25 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. Samtliga motionsyrkanden avstyrks.

I betänkandet finns 10 reservationer (s, v och mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	7
Utskottets överväganden	8
Läkarintyg från första dagen	8
Avveckling av socialförsäkringsnämnderna	12
Den frivilliga sjukpenningförsäkringen m.m.	15
Inhämtande av försäkringsläkarens bedömning i ärende om aktivitets- och sjukersättning	18
Beslut om pensionsgrundande inkomst	19
Bostadsbidrag	21
Revision av samordningsförbund inom finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser	23
Reservationer	26
1. Läkarintyg från första dagen, punkt 1 (s, v, mp)	26
2. Uppföljning m.m. av läkarintyg från första dagen, punkt 2 (s, v, mp)	27
3. Avveckling av socialförsäkringsnämnderna, punkt 3 (s, v, mp)	27
4. Utveckling av förtroendevaldas medverkan, punkt 4 (s)	28
5. Uppföljning med anledning av socialförsäkringsnämndernas avveckling, punkt 5 (s, v, mp)	29
6. Frivillig sjukpenningförsäkring m.m., punkt 6 (v)	29
7. Försäkringen mot vissa semesterlönkostnader m.m., punkt 7 (v)	30
8. Försäkringen mot vissa semesterlönkostnader m.m., punkt 7 (mp)	30
9. Försäkringsläkarens bedömning i vissa fall, punkt 8 (v)	31
10. Försäkringsläkarens bedömning i vissa fall, punkt 8 (mp)	31
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	33
Proposition 2006/07:117	33
Följdmotioner med anledning av prop. 2006/07:117	34
Framställning 2006/07:RR2	35
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	36
<i>Bilaga 3</i>	
Riksrevisorernas lagförslag	67
<i>Bilaga 4</i>	
Utskottets lagförslag	68

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Läkarintyg från första dagen**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och avslår motionerna 2006/07:Sf22 yrkande 1, 2006/07:Sf23 yrkande 1 och 2006/07:Sf24 yrkande 1.

Reservation 1 (s, v, mp)

2. **Uppföljning m.m. av läkarintyg från första dagen**

Riksdagen avslår motion 2006/07:Sf24 yrkande 2.

Reservation 2 (s, v, mp)

3. **Avveckling av socialförsäkringsnämnderna**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 18 kap., 20 kap. 2 a, 10 och 11 §§ och punkten 2 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och avslår motionerna 2006/07:Sf22 yrkande 2, 2006/07:Sf23 yrkande 2 och 2006/07:Sf24 yrkande 3.

Reservation 3 (s, v, mp)

4. **Utveckling av förtroendevaldas medverkan**

Riksdagen avslår motion 2006/07:Sf24 yrkande 4.

Reservation 4 (s) – villkorad

5. **Uppföljning med anledning av socialförsäkringsnämndernas avveckling**

Riksdagen avslår motion 2006/07:Sf24 yrkande 5.

Reservation 5 (s, v, mp)

6. **Frivillig sjukpenningförsäkring m.m.**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 1 kap. 1 §, 21 kap. och punkten 3 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och avslår motion 2006/07:Sf22 yrkande 3.

Reservation 6 (v)

7. **Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader m.m.**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och avslår motionerna 2006/07:Sf22 yrkande 4 och 2006/07:Sf23 yrkande 3.

Reservation 7 (v)

Reservation 8 (mp)

8. **Försäkringsläkarens bedömning i vissa fall**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 7 kap. 3 b §. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och avslår motionerna 2006/07:Sf22 yrkandena 5 och 6 samt 2006/07:Sf23 yrkande 4.

Reservation 9 (v)

Reservation 10 (mp)

9. **Revision av samordningsförbund inom finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser**

Riksdagen antar utskottets förslag i bilaga 4 till lag om ändring i lagen (2007:411) om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2006/07:117 i denna del och framställning 2006/07:RR2.

10. **Lagförslagen i övrigt**

Riksdagen antar regeringens förslag till

- a. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit ovan,
- b. lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar,
- c. lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,
- d. lag om ändring i lagen (1984:989) om socialförsäkringsväsendet under krig och krigsfara,
- e. lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare,
- f. lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning,
- g. lag om ändring i lagen (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal,
- h. lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
- i. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
- j. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
- k. lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension,
- l. lag om ändring i lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
- m. lag om ändring i socialförsäkringslagen (1999:799),

- n. lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
- o. lag om ändring i lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
- p. lag om ändring i lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna,
- q. lag om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del.

Stockholm den 18 oktober 2007

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Gunnar Axén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Gunnar Axén (m), Tomas Eneroth (s), Helena Riviére (m), Lars-Arne Staxäng (m), Solveig Zander (c), Siw Wittgren-Ahl (s), Ulf Nilsson (fp), Kurt Kvarnström (s), Mats G Nilsson (m), Lars Gustafsson (kd), Mikael Cederbratt (m), Matilda Ernkrans (s), Fredrick Federley (c), Gunvor G Ericson (mp), Jasenko Omanovic (s), Magdalena Streijffert (s) och LiseLotte Olsson (v).

Redogörelse för ärendet

I detta ärende behandlas regeringens proposition 2006/07:117 Vissa sjukförsäkrings- och pensionsfrågor, m.m. jämte tre motioner som väckts med anledning av propositionen. Vidare behandlas riksrevisorernas framställning (2006/07:RR2) om ändringar i bestämmelser för Riksrevisionen.

Regeringens och riksrevisorernas lagförslag finns i bilagorna 2 och 3. I bilaga 1 finns en förteckning över motionsförslagen.

Som en följd av att såväl regeringen som riksrevisorerna föreslagit en ändring i 25 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser föreslår utskottet en lagteknisk samordning av de båda förslagen, se bilaga 4.

Utskottets överväganden

Läkarintyg från första dagen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag att det i sjuklönelagen ska införas en bestämmelse som ger arbetsgivare rätt att, om det finns särskilda skäl, begära att en arbetstagare lämnar intyg från läkare eller tandläkare för att styrka nedsättning av arbetsförmågan under tiden före den sjunde dagen efter sjukanmälningssdagen i en pågående sjukperiod eller från den första dagen i varje kommande sjukperiod som infaller inom upp till ett år från tiden för begäran. Arbetsgivarens begäran ska vara skriftlig. Underlåter arbetstagaren utan godtagbart skäl att lämna sådant intyg är arbetsgivaren inte skyldig att betala ut sjuklön för den del av sjuklöneperioden för vilken det saknas intyg.

Riksdagen avslår motionsyrkanden om avslag på regeringens förslag och om uppföljning av effekterna av att arbetsgivare får ökad möjlighet att begära läkarintyg.

Jämför reservation 1 (s, v, mp).

Gällande ordning

En arbetstagare har enligt lagen (1991:1047) om sjuklön (SjLL) rätt till sjuklön vid sjukdom som sätter ned arbetsförmågan. Sjuklöneperioden omfattar enligt 7 § SjLL den första dag arbetstagarens arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom och de därpå följande 13 kalenderdagarna. Enligt 8 § SjLL är arbetsgivaren skyldig att utge sjuklön för tiden fr.o.m. den sjunde kalenderdagen efter dagen för sjukanmälan endast om arbetstagaren styrker nedsättningen av arbetsförmågan under denna tid genom intyg av läkare eller tandläkare.

Om det finns särskilda skäl ska Försäkringskassan enligt 10 § SjLL antingen ålägga arbetstagaren att i en pågående sjukperiod styrka nedsättningen av arbetsförmågan med intyg från läkare eller tandläkare från en tidigare dag än sjunde kalenderdagen efter sjukanmälningssdagen eller ålägga arbetstagaren att styrka nedsättningen av arbetsförmågan med intyg från den första dagen i varje kommande sjukperiod. Åläggandet kan ske på initiativ av Försäkringskassan eller efter en framställning från arbetsgivaren. Ett beslut om läkarintygsföreläggande får inte avse längre tid än ett år. Har Försäkringskassan beslutat om åläggande enligt 10 § SjLL är arbetsgivaren enligt 8 § tredje stycket inte skyldig att utge sjuklön, om arbetstagaren inte iakttar vad som har ålagts honom eller henne.

Genom kollektivavtal kan det med stöd av 2 § SjLL göras avvikelser från vissa bestämmelser i lagen. Detta gäller bl.a. arbetstagarens skyldigheter att förete intyg från läkare.

Propositionen

Enligt 22 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) ska arbetsgivaren svara för att åtgärder vidtas som behövs för en effektiv rehabilitering. Enligt arbetsmiljölagen (1977:1160) ska arbetsgivaren se till att det i verksamheten finns en på lämpligt sätt organiserad arbetsanpassnings- och rehabiliteringsverksamhet. Med hänsyn till arbetsgivarens ansvar för sina anställda kan det vara av väsentlig betydelse att en arbetsgivare vid en arbetstagares sjukfrånvaro så tidigt som möjligt får vetskap om rådande förhållanden och om arbetstagaren är i behov av någon särskild insats för att kunna återgå i arbete. I synnerhet när arbetstagaren vid upprepade tillfällen är frånvarande från arbetet på grund av sjukdom kan ett läkarintyg som avser den tidigare delen av sjuklöneperioden vara behövligt. Detta gäller särskilt i fall där det inte tidigare har förekommit någon läkarkontakt. I andra fall kan det röra sig om misstanke om att den anställda har andra problem, såsom missbruksproblem, och att han eller hon behöver hjälp för att ta sig ur dessa. Behov av intyg från första sjukdagen kan även föreligga om den anställda anmäler sig sjuk på en viss veckodag eller om det inte har framkommit någon rimlig förklaring till sjukskrivningsmönstret. Vid misstanke om att den anställda nyttjar rätten till sjuklön felaktigt bör det finnas möjlighet att snabbt och enkelt konstatera om så är fallet.

Möjligheten för arbetsgivare att kunna begära läkarintyg redan för den första sjukfrånvarodagen kan ha en viktig preventiv effekt såtillvida att redan vetskapen om att arbetsgivaren kan begära sådant intyg kan påverka enskildas benägenhet att försöka nyttja sjuklönesystemet på ett felaktigt sätt.

Av nu nämnda skäl föreslår regeringen att det införs en möjlighet för en arbetsgivare att direkt av arbetstagaren begära ett läkarintyg eller tandläkarintyg som avser förhållandena vid en tidigare tidpunkt än den som följer av huvudregeln i 8 § SjLL. Det finns redan i dag möjlighet för flera arbetsgivare att med stöd av bestämmelser i kollektivavtal begära sådant intyg. Emellertid bör samtliga arbetsgivare ha denna möjlighet, om inte arbetsmarknadens parter i kollektivavtal har kommit överens om annat.

Enligt förslaget ska det krävas särskilda skäl för att arbetsgivaren ska kunna begära att arbetstagaren lämnar läkarintyg som avser en tidigare tidpunkt än vad som annars skulle vara fallet. Ett sådant särskilt skäl kan föreligga när det exempelvis finns speciella rehabiliteringssynpunkter att beakta.

Begäran, som ska vara skriftlig, bör vidare kunna avse både pågående sjukperioder liksom framtida. En begäran bör dock inte få avse längre tid än ett år.

För att motverka att en arbetstagare underlåter att lämna läkarintyg i enlighet med arbetsgivarens begäran, bör sådan underlåtenhet medföra att arbetsgivaren inte är skyldig att betala sjuklön för den återstående delen av sjuklöneperioden. Detta bör dock gälla endast om arbetstagaren utan godtagbart skäl har underlåtit att lämna intyg i enlighet med begäran. Rätt till sjuklön i aktuella fall bortfaller endast för den del av en sjuklöneperiod för vilken det saknas intyg som visar nedsättning av arbetsförmågan.

Regeringen bedömer att ökningen av arbetstagare, som kommer att söka sig till hälso- och sjukvården den första sjukfrånvarodagen för att få ett intyg, inte torde få sådan omfattning att det påverkar möjligheten att få intyg med kort varsel. Förslaget innebär inte heller några förändringar i den prioriteringsordning som gäller för sjukvården.

När det gäller vem som ska betala patientavgifterna i samband med läkarintyg som avser tiden före den sjunde dagen i sjuklöneperioden anser regeringen att detta ytterst bör avgöras av arbetsmarknadens parter. Enligt regeringens mening är det dock rimligt att arbetsgivaren betalar patientavgiften, särskilt i de fall arbetsgivaren vill att arbetstagaren ska vända sig till en viss angiven läkare.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på en sjuklöneperiod som börjar efter ikraftträdandet.

Motionerna

Tomas Eneroth m.fl. (s) begär i motion Sf24 yrkande 1 avslag på förslaget om läkarintyg från första dagen. Förslaget leder till en försämrad situation på vårdcentralerna och därmed till felprioriteringar inom sjukvården. Även tillgängligheten påverkas. Dessutom drabbas arbetstagarna av kostnaden för läkarbesöket samtidigt som det finns risk för att onödiga konflikter på arbetsplatserna uppstår. Motionärerna undrar om arbetstagare som trots försök misslyckats med att skaffa läkarintyg på grund av vårdens otillgänglighet inte ska få sjuklön. Om förslaget ändå genomförs bör enligt samma motion yrkande 2 regeringen återkomma under 2009 med en uppföljning och konsekvensanalys.

LiseLotte Olsson m.fl. (v) begär i motion Sf22 yrkande 1 avslag på förslaget om utökade möjligheter för arbetsgivare att begära läkarintyg. Förslaget bidrar till att misstänkliggöra människor. Dessutom pressar det sjukvården att ägna tid åt intygsskrivande om förkylningar i stället för att komma till rätta med långtidssjukskrivningarna.

Gunvor G Ericson m.fl. (mp) begär i motion Sf23 yrkande 1 avslag på förslaget att införa en rätt för arbetsgivare att kräva läkarintyg från första dagen. Förslaget kommer inte att minska sjukfrånvaron. Däremot andas det misstro mot individen och kommer att påtagligt öka trycket på bl.a. vårdcentraler. Det rimmar dessutom illa med den av riksdagen beslutade prioriteringsordningen inom hälso- och sjukvården samtidigt som människor med snäv ekonomi drabbas av kostnaden för läkarbesök.

Utskottets ställningstagande

Enligt utskottets uppfattning finns det ett allmänt intresse av att tillse att socialförsäkringssystemen, inklusive sjuklönesystemet, inte utnyttjas på ett icke avsett sätt. Upprepade korta sjuklöneperioder är i många fall en följd av ohälsa som kräver någon form av behandling eller åtgärd men kan också tyda på ett felaktigt utnyttjande av systemen. I båda fallen är det viktigt att åtgärder vidtas. Och detta gäller oavsett vilken effekt åtgärderna kan ha på sjukfrånvaron i stort.

När det gäller det sistnämnda fallet, dvs. felaktigt utnyttjande, kan ett krav på att förete läkarintyg från en tidigare dag än i dag visa sig värdefullt för att motverka att en anställd stannar hemma från arbetet under den annars intygsfria tiden utan att egentligen uppfylla kravet på att lida av en sjukdom, t.ex. för att han eller hon vantrivs på arbetsplatsen. Insikten om att arbetsgivaren har rätt att begära läkarintyg från första dagen av ett sjukfall kan i sådana fall verka avhållande på benägenheten att i onödan sjukanmäla sig.

Flera korta sjuklöneperioder kan som nämnts vara ett tecken på att den anställda på grund av ohälsa är i behov av någon form av åtgärd, t.ex. anpassning av arbetsuppgifterna eller av arbetsplatsen för att kunna fortsätta sitt arbete. Det är då viktigt att detta uppmärksammas av arbetsgivaren som har ett rehabiliteringsansvar inom ramen för arbetsplatsen. I ett sådant fall kan ett krav på den anställda att t.ex. i fortsättningen visa läkarintyg från första dagen vara det första steget i en rehabiliteringsprocess.

Utskottet delar regeringens uppfattning att alla arbetsgivare bör få möjlighet att kräva läkarintyg från en tidigare dag än sjunde dagen efter sjukanmälningsdagen och inte bara de som med stöd av kollektivavtal redan har denna möjlighet. Utskottet har viss förståelse för argumentet att belastningen på hälso- och sjukvården kan öka men anser att problemet inte bör överdrivas. För att en arbetsgivare ska kunna ställa krav på läkarintyg från första sjukdagen kommer det att krävas särskilda skäl, vilket förhindrar att en arbetsgivare slentrianmässigt ställer ett sådant krav på sina anställda.

Såvitt gäller frågan om kostnaden för läkarintyg som avser tiden före den sjunde dagen i sjuklöneperioden framgår det av propositionen att förslaget inte innebär några förändringar i fråga om vem som ska betala patientavgift men att regeringen anser att det är rimligt att arbetsgivaren betalar patientavgiften.

I en av motionerna ställs frågan vad som händer om arbetstagaren trots försök inte lyckas att skaffa ett begärt läkarintyg. Utskottet konstaterar att bortfallet av skyldigheten att betala sjuklön inte är undantagslöst. På sätt som framgår av propositionen (s. 83) upphör inte skyldigheten att betala sjuklön om arbetstagaren gör sannolikt att det finns godtagbart skäl till att han eller hon inte har lämnat begärt intyg. Exempel på sådan ursäktlighet kan enligt propositionen vara att arbetstagaren, trots att han eller hon för-

sökt, inte har lyckats få tid hos läkare inom rätt tid eller att det med hänsyn till sjukdomsförloppets speciella karaktär har funnits fysiska hinder mot att transportera sig till en läkare.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och förutsätter att regeringen följer upp effekterna av de nya reglerna. Med det anförda avstyrker utskottet motionerna Sf22 yrkande 1, Sf23 yrkande 1 och Sf24 yrkandena 1 och 2.

Avveckling av socialförsäkringsnämnderna

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag att socialförsäkringsnämnderna ska avvecklas den 1 januari 2008 och att beslut i ärenden som tidigare avgjorts i socialförsäkringsnämnd i stället ska fattas av en tjänsteman hos Försäkringskassan.

Riksdagen avslår motionsyrkanden om avslag på regeringens förslag, om en översyn av hur de förtroendevaldas medverkan inom socialförsäkringarna kan utvecklas och om uppföljning och konsekvensanalys av effekterna av att socialförsäkringsnämnderna avvecklas.

Jämför reservation 3 (s, v, mp).

Propositionen

Socialförsäkringsnämnderna inrättades 1987 då de ersatte de tidigare pensionsdelegationerna och försäkringsnämnderna. Motivet för en ordning med förtroendemän som avgör enskilda socialförsäkringsärenden var bl.a. att deras praktiska erfarenheter och kunskaper från olika områden skulle nyttjas som komplement till tjänstemännens kunskaper om försäkringens regler och att förtroendemännens kännedom om specifika lokala förhållanden borde tas till vara vid bedömningen av enskilda ärenden (prop. 1985/86:73).

I enlighet med bestämmelserna i 18 kap. AFL avgörs enskilda socialförsäkringsärenden antingen av tjänsteman hos Försäkringskassan eller av socialförsäkringsnämnd. Socialförsäkringsnämnderna består av sju ledamöter och kan avgöra ärenden om minst fyra av dessa är närvarande. Fem av ledamöterna nomineras av de politiska partier som är representerade i riksdagen och två av de organisationer på arbetsmarknaden som finns inom Försäkringskassans verksamhetsområde.

I dag finns det totalt 190 socialförsäkringsnämnder med drygt 1 300 ledamöter. Socialförsäkringsnämnderna fattar beslut i ärenden om sjuk- och aktivitetsersättning, handikappersättning och vårdbidrag, arbetsskadeliivränta och assistansersättning.

Försäkringskassans handläggning av enskilda ärenden ska vara rättssäker och lagstiftningen ska tillämpas lika i hela landet. För att regeringen ska kunna utkräva ansvar för verksamhetens resultat måste myndighetens ledning ha ansvar för hela verksamheten, inklusive beslutsfattandet. I detta avseende utgör socialförsäkringsnämnderna ett hinder för regeringen.

De ärenden som avgörs i socialförsäkringsnämnd är ärenden som har väsentlig betydelse för den enskildes ekonomi och där det vid avgörandet av rätten till förmånen ingår ett visst inslag av skälighetsbedömning. I dessa ärenden är det av största vikt att den enskilde får en effektiv och rättssäker behandling. Regeringen anser att dagens beslutsform inte är tillräcklig ur ett effektivitets- och rättssäkerhetsperspektiv.

Det förhållandet att den nuvarande ordningen med förtroendemän riskerar att medföra att ovidkommande subjektiva faktorer förs in vid bedömningen av frågor som bör bedömas utifrån strikt förvaltningsmässiga och försäkringsmässiga kriterier är enligt regeringen ett tungt vägande skäl för att avveckla nämnderna.

Regeringen anser att rättssäkerheten och effektiviteten kommer att öka genom att socialförsäkringsnämnderna avvecklas.

Enligt vad som anges i propositionen innebär förslaget sammantaget en nettobesparing på ca 2 miljoner kronor.

Motionerna

Tomas Eneroth m.fl. (s) begär i motion Sf24 yrkande 3 avslag på förslaget att avveckla socialförsäkringsnämnderna. Nämnderna utgör en viktig länk mellan allmänheten och Försäkringskassan. Medborgarnas insyn och inflytande i en viktig välfärdsadministration försvinner helt om nämnderna avvecklas, och förutsättningarna för en bred och kritisk granskning av underlag och förslag omintetgörs. I samma motion yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om en översyn av hur de förtroendevaldas medverkan inom socialförsäkringarna kan utvecklas. Socialförsäkringen står inför stora utmaningar de kommande åren. Då behövs garantier för demokratisk förankring och medborgarinsyn. Om förslaget ändå genomförs bör enligt yrkande 5 regeringen återkomma med en uppföljning och konsekvensanalys av socialförsäkringsnämndernas nedläggning.

LiseLotte Olsson m.fl. (v) begär i motion Sf22 yrkande 2 avslag på förslaget om att socialförsäkringsnämnderna ska avvecklas den 1 januari 2008. Förslaget innebär att den folkliga förankringen och det lokala medborgarinflytandet helt går förlorat.

Gunvor G Ericson m.fl. (mp) begär i motion Sf23 yrkande 2 avslag på förslaget om att avskaffa socialförsäkringsnämnderna. De förtroendevalda har primärt en kontrollerande funktion gentemot förvaltningens hantering av enskilda ärenden. Denna funktion kommer att försvinna om nämnderna avvecklas.

Utskottets ställningstagande

Enligt utskottet finns det vissa fördelar med den nuvarande beslutsordningen. En fördel är att någon annan än den som handlagt ärendet fattar beslutet och att man därmed säkrar att ett formellt och materiellt riktigt beslut fattas. Vidare har nämndledamöterna en kontrollerande funktion gentemot förvaltningens hantering av enskilda ärenden. Möjligheterna för nämndledamöterna att kritiskt granska underlag och förslag är dock begränsade t.ex. på grund av det stora antalet ärenden. Enligt vad som anges i propositionen innebär hanteringen i nämnden att handläggningstiderna för dessa ärenden blir längre än om beslut hade fattats av en tjänsteman. Detta är givetvis ett problem för en organisation som har höga krav på sig att vara service- och effektivitetsinriktad och vars beslut är av stor betydelse för de försäkrade från trygghets- och försörjningssynpunkt.

Utskottet anser i likhet med regeringen att en myndighets verksamhet måste vara utformad på sådant sätt att det inte uppstår hinder för regeringen att utkräva ansvar av myndighetsledningen. Utskottet delar uppfattningen att den nuvarande ordningen i vissa avseenden utgör ett sådant hinder, t.ex. när det gäller handläggningstiderna som förlängs med nuvarande beslutsordning.

Sammantaget gör utskottet bedömningen att det finns skäl för att avveckla socialförsäkringsnämnderna.

Av propositionen framgår att Försäkringskassan på uppdrag av regeringen tagit fram en ny beslutsordning för sådana ärenden som i dag avgörs av socialförsäkringsnämnd. Enligt Försäkringskassan bör på samma sätt som i dag själva utredningen tas fram och ställas samman av en handläggare som överlämnar ärendet till en föredragande. Ärendena bör sedan avgöras av en särskilt utsedd beslutsfattare som fattar beslut efter att den föredragande redogjort för omständigheterna i ärendet och skälen för det förslag till beslut som läggs fram. På det sättet blir det alltid minst tre personer som deltar i handläggningen av ett ärende fram till beslut. Både föredragande tjänsteman och beslutsfattaren bör ha juridisk utbildning eller motsvarande kompetens förvärvat på annat sätt samt i övrigt ha goda kunskaper liksom erfarenhet och kompetens inom ärendeslaget. Till skillnad från vad som gäller beslut av en socialförsäkringsnämnd kommer även omprövning av beslut att kunna ske hos Försäkringskassan. Omprövning kommer att ske inom en funktion som organisatoriskt är skild från handläggningen av grundbeslutet. Enligt vad som anges i propositionen främjar också detta rättssäkerheten.

Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag och avstyrker motionerna Sf22 yrkande 2, Sf23 yrkande 2 och Sf24 yrkandena 3–5.

Den frivilliga sjukpenningförsäkringen m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag att den frivilliga sjukpenningförsäkringen ska upphöra att gälla den 1 januari 2008 och att detsamma ska gälla för den s.k. hemmamakeförsäkringen och försäkringen mot vissa semesterlönkostnader.

Riksdagen avslår motionsyrkanden bl.a. om avslag på förslagen om att slopa den frivilliga sjukpenningförsäkringen och semesterlöneförsäkringen.

Jämför reservation 6 (v).

Propositionen

Hemmamakeförsäkring och frivillig sjukpenningförsäkring

Enligt bestämmelserna i 21 kap. AFL, som gällde till utgången av 1985, var en s.k. hemmamake obligatoriskt försäkrad för en sjukpenning på 8 kr per dag. Hemmamakar och även studerande kunde teckna en frivillig sjukpenningförsäkring som kunde ge högst 20 kr per dag, inklusive eventuell obligatorisk sjukpenning.

Nya regler om frivillig sjukpenningförsäkring trädde i kraft den 1 januari 1986. Hemmamakar, studerande och andra som inte hade någon förvärvsinkomst eller bara låg sådan fick därmed rätt att teckna en frivillig sjukpenningförsäkring. Fortfarande gäller dock de äldre reglerna om hemmamakeförsäkringen för den som vid ikraftträdandet av de nya reglerna om frivillig sjukpenningförsäkring uppfyllde villkoren att tillhöra hemmamakeförsäkringen. Antalet försäkrade uppgår till ca 5 000 personer.

Den frivilliga sjukpenningförsäkringen kan tecknas för en sjukpenning som uppgår till lägst 20 kr och högst 60 kr per dag. Den som har rätt till sjukpenning enligt AFL får försäkra sig för sjukpenningtillägg, som tillsammans med sjukpenningen uppgår till lägst 20 kr och högst 60 kr. Den frivilliga sjukpenningen är skattefri och inte pensionsgrundande.

För 2007 är avgiften per år för varje tillförsäkrad sjukpenningkrona för försäkrad utan karenstid 10,40 kr, för försäkrad med 3 dagars karenstid 5,70 kr och för försäkrad med 30 dagars karenstid 2,30 kr. De avgifter som fastställts för 2007 har varit oförändrade sedan 1989. Antalet försäkringstagare uppgår till ca 1 100 personer.

Med hänsyn till det starkt avtagande intresset för den frivilliga sjukpenningförsäkringen samt det faktum att försäkringsersättningen inte kan anses vara av en sådan betydelse för den enskilde försäkrade att det motiverar att behålla försäkringen föreslår regeringen att den frivilliga sjukpenningförsäkringen ska upphöra att gälla den 1 januari 2008.

Av samma skäl föreslår regeringen att de äldre reglerna om den s.k. hemmamakeförsäkringen, som övergångsvis fortfarande gäller, upphör att gälla vid samma tidpunkt.

Av de försäkrade som har en frivillig sjukpenningförsäkring hade i april 2007 ca 30 försäkrade ett pågående ersättningsfall. Eftersom det kan antas att det vid tidpunkten för ett eventuellt upphörande av försäkringen vid årsskiftet 2007/08 kan komma att finnas ett antal pågående ersättningsfall föreslår regeringen dels att försäkringen för försäkringstagare som den 31 december 2007 har ett pågående ersättningsärende ska fortsätta att gälla till dess ärendet avslutas, dels att dessa försäkringstagare inte ska betala någon avgift.

Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader

Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader, som infördes den 1 juli 1993, kan tecknas av arbetsgivare vars sammanlagda lönekostnader inte överstiger 90 gånger det för året gällande prisbasbeloppet. Försäkringen ersätter arbetsgivarens kostnader för den del av semesterlönen (inkl. socialavgifter) som baseras på semesterlönegrundande frånvaro enligt semesterlagen (1977:480), t.ex. viss sjukfrånvaro och föräldraledighet. Syftet med försäkringen var att skapa förutsättningar för små företag att klara av oförutsedda kostnader som kan uppstå i samband med semesterlönegrundande frånvaro.

Intresset för försäkringen har ända sedan införandet 1993 varit mycket svagt. Ett år efter försäkringens införande i juni 1994 var endast 172 företag försäkrade, vilket är det högsta antalet någonsin. I april 2007 hade 89 företag tecknat försäkringen.

Avgiften för försäkringen var för 1993 fastställd till 1,8 % av arbetsgivarens beräknade sammanlagda lönekostnader. För 1998 och 1999 sänktes avgiften medvetet till 0,6 % eftersom försäkringen hade stora ackumulerade överskott. Intresset för försäkringen ökade dock inte nämnvärt. För 2006 fastställdes avgiften till 1,6 % och för 2007 har avgiften sänkts till 1,5 %.

Mot bakgrund av att försäkringen mot vissa semesterlönekostnader underutnyttjas samt att det förefaller orimligt att administrera en försäkring med så få försäkringstagare anser regeringen att försäkringen bör upphöra att gälla från den 1 januari 2008. Försäkringen ska dock fortfarande gälla för kostnader som hänför sig till semesterlönegrundande frånvaro som avser tid före upphävandet.

Motionerna

LiseLotte Olsson m.fl. (v) begär i motion Sf22 yrkande 3 avslag på förslaget om att den frivilliga sjukpenningförsäkringen ska upphöra. Att intresset för försäkringen avtagit räcker inte som motiv för att slopa den. Förslaget leder dessutom till ytterligare försämringar av försäkringsskyddet för stude-

rande. I samma motion yrkande 4 begärs avslag på förslaget om att försäkringen mot vissa semesterlönkostnader ska upphöra. Intresset för försäkringen har visserligen varit svagt men det är inte något skäl för att avskaffa en försäkring som kan vara av stor vikt för en liten grupp.

Gunvor G Ericson m.fl. (mp) begär i motion Sf23 yrkande 3 ett tillkännagivande om att regeringen ska återkomma med förslag på socialförsäkrings- och pensionsområdet som kan underlätta för småföretagare och för människor att våga ta steget till att bli småföretagare. Detta behövs när det nu visat sig att semesterlöneförsäkringen inte underlättat på det sättet det var tänkt.

Utskottets ställningstagande

Intresset för samtliga tre försäkringar har varit svagt under senare år eller, som i fråga om semesterlöneförsäkringen, ända sedan tillkomsten. Även om det, som påpekas i en av motionerna, finns en liten grupp som kan ha behov av en semesterlöneförsäkring och att vissa studenter berörs av att den frivilliga sjukpenningförsäkringen avvecklas anser utskottet i likhet med regeringen att det inte är försvarbart att administrera försäkringar med så få försäkringstagare. Ersättningsarna från hemmameförsäkringen och den frivilliga sjukpenningförsäkringen är dessutom så låga att det är svårt att tro att de kan ha någon avgörande betydelse för försäkringstagarnas försörjningssituation. Därtill talar det svaga intresset för att nyteckna försäkringarna för att behovet av dessa är starkt begränsat. Utskottet instämmer därför i regeringens uppfattning att försäkringarna bör upphöra att gälla den 1 januari 2008. Med det anförda avstyrker utskottet motion Sf22 yrkandena 3 och 4. Även motion Sf23 yrkande 3 avstyrks med det anförda.

Utskottet vill tillägga att vissa åtgärder redan vidtagits inom socialförsäkringsområdet för att underlätta för företagande. Bland annat har kostnaderna i form av socialavgifter för att anställa bl.a. ungdomar sänkts samt den s.k. medfinansieringen i sjukförsäkringen slopats. Därtill kommer att det i budgetpropositionen för 2008 aviseras ett förslag om att sänka socialavgifterna för vissa delar av tjänstesektorn. Vidare har en särskild utredare fått i uppdrag att se över trygghetssystemen för företagare (dir. 2006:37 och 129). I uppdraget, som skulle ha redovisats den 31 maj 2007, ingår bl.a. att underlätta övergången från anställning till företagande.

Inhämtande av försäkringsläkarens bedömning i ärende om aktivitets- och sjukersättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag att beslut om medicinsk utredning, när det gäller försäkrade som uppbär sjuk- eller aktivitetsersättning, ska kunna fattas utan att försäkringsläkarens bedömning inhämtats. Detta ska gälla om ett sådant inhämtande inte anses nödvändigt.

Riksdagen avslår motionsyrkanden bl.a. om avslag på regeringens förslag och om att den försäkrade ska kunna begära utlåtande från försäkringsläkare.

Jämför reservationerna 9 (v) och 10 (mp).

Gällande ordning

Försäkringskassan ska enligt 7 kap. 3 b § AFL, när det anses nödvändigt för bedömningen av om rätt till sjuk- eller aktivitetsersättning föreligger, begära att den försäkrade genomgår undersökning av viss läkare eller genomgår annan utredning såsom arbetsprovning eller arbetsträning för bedömning av den försäkrades medicinska tillstånd, arbetsförmågan och behovet av och möjligheterna till rehabilitering. Försäkringskassan kan även vidta andra åtgärder, t.ex. göra förfrågan hos arbetsgivaren.

Även under tid som sjuk- eller aktivitetsersättning utges kan Försäkringskassan vidta sådana åtgärder. Innan beslut fattas om medicinsk utredning ska dock försäkringsläkarens bedömning inhämtas.

Propositionen

Försäkringskassan arbetar aktivt med att personer som har sjuk- eller aktivitetsersättning ska få, återfå eller öka sin arbetsförmåga. Enligt nuvarande lagstiftning krävs att försäkringsläkarens bedömning inhämtas för alla försäkrade som redan har sådan ersättning innan beslut fattas om medicinsk utredning. I många ärenden har emellertid något nytt medicinskt underlag inte inkommit till Försäkringskassan efter det att beslutet om rätt till sjuk- eller aktivitetsersättning fattades. I dessa situationer kan det inte anses fylla någon funktion att inhämta försäkringsläkarens bedömning. Eftersom det enligt lag inte är möjligt att avstå från att inhämta yttrande från försäkringsläkare föreslår regeringen en ändring som innebär att Försäkringskassan ska få avgöra när det är nödvändigt att inhämta försäkringsläkarens bedömning.

Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Motionerna

LiseLotte Olsson m.fl. (v) begär i motion Sf22 yrkande 5 avslag på förslaget om att slopa kravet på att försäkringsläkarens utlåtande ska inhämtas i vissa fall. I samma motion yrkande 6 begärs förslag om att individen ska kunna begära att utlåtande inhämtas från försäkringsläkare. Motionärerna anser att alltför stor makt ligger hos försäkringsläkaren. Utlåtande ska dock hämtas in om den försäkrade så önskar.

Gunvor G Ericson m.fl. (mp) begär i motion Sf23 yrkande 4 förslag som stärker individens möjlighet att medverka i Försäkringskassans val av insatser och utredningsinsatser som rör honom eller henne. Regeringens förslag får till följd att Försäkringskassans handläggare kan besluta direkt om medicinsk utredning. Eftersom den försäkrade kan ha en annan uppfattning än handläggaren är det rimligt att Försäkringskassan diskuterar med den försäkrade om hur utredningen ska göras.

Utskottets ställningstagande

Eftersom kravet att inhämta försäkringsläkares bedömning i nu aktuell situation förefaller vara ett slöseri både med tid och resurser anser utskottet att den av regeringen föreslagna lagändringen bör genomföras. Liksom regeringen anser utskottet att det bör vara upp till Försäkringskassan att avgöra om försäkringsläkarens bedömning ska inhämtas. Därmed tillstyrker utskottet regeringens förslag och avstyrker motionerna Sf22 yrkandena 5 och 6 och Sf23 yrkande 4.

Beslut om pensionsgrundande inkomst

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag bl.a. om att Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst ska framgå av beskedet om slutlig skatt, att begäran om omprövning av beslut om pensionsgrundande inkomst ska ställas till Skatteverket och ha kommit in före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser samt att beloppsgränsen på 1 000 kr för ändring av pensionsgrundande inkomst ska tas bort.

Propositionen

Enligt 13 kap. 1 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension (LIP) fattas beslut om pensionsgrundande inkomst (PGI) av Skatteverket i samband med inkomsttaxeringen, dvs. för de flesta personer redan i juni taxeringsåret. Uppgift om PGI-beslutet lämnas till den försäkrade först i det s.k. orange kuvertet som sänds ut av Försäkringskassan och Premiepensionsmyndigheten (PPM) tillsammans med kassans meddelande om beslu-

tet om pensionsrätt i februari – mars året efter taxeringsåret. Omprövning av Skatteverkets PGI-beslut kan i princip endast göras i samband med en begäran om omprövning av Försäkringskassans beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng. Begäran om omprövning av pensionsrätt och PGI ska i dag sändas till Försäkringskassan som översänder den del som gäller PGI till Skatteverket. Då meddelandet om PGI-beslutet finns med i det orange kuvertet innebär det att beslut om PGI, i normalfallet, meddelas de försäkrade först åtta till nio månader efter det att det har fattats. Regeringen anser att ett beslut om PGI bör meddelas i så nära anslutning till att det har fattats som möjligt och föreslår att Skatteverkets beslut om PGI ska framgå av slutskattebeskedet i stället för att beslutet meddelas i det orange kuvertet. Det innebär att den försäkrade tidigare får möjlighet att begära omprövning av beslutet och att Skatteverket får möjlighet att hinna ompröva ett felaktigt beslut och redan från början överföra rätt uppgifter till Försäkringskassan.

Vidare föreslår regeringen dels att omprövningstiden för beslut om PGI ska vara densamma som den som i dag gäller för övriga beslut som meddelas på slutskattebeskedet, dvs. begäran om omprövning ska ha inkommit till Skatteverket före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser, dels att bestämmelser införs som ger det allmänna ombudet hos Skatteverket möjlighet att överklaga ett beslut om PGI på samma sätt som ombudet kan överklaga ett taxeringsbeslut och dels att Skatteverket blir den enskildes motpart vid ett eventuellt överklagande.

Ändring av PGI ska enligt 13 kap. 7 § LIP endast göras om storleken av inkomsten skulle öka eller minska med minst 1 000 kr. Reglerna infördes av administrativa skäl för att undvika att premiepensionssystemet belastas med en hantering av många små ändringar. I dag är PPM:s hantering i princip helt automatiserad och hanteringen är därför inte volymkänslig. Regeringen föreslår därför att den nuvarande 1 000 kronorsgränsen tas bort.

Utskottets bedömning

Inga motionsyrkanden har väckts med anledning av regeringens förslag. Förslagen tillstyrks.

Bostadsbidrag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag att kravet på att inkomst av näringsverksamhet ska antas vara minst lika hög som vid senaste taxeringsbeslut slopas vid beräkningen av det preliminära bostadsbidraget.

Vidare bifaller riksdagen att ett nytt slutligt bostadsbidrag ska fastställas om ett beslut om studiemedel i form av studiebidrag ändras och sökanden begär det eller Försäkringskassan tar upp frågan. Frågan om nytt slutligt bostadsbidrag med anledning av ändrat studiebidrag ska dock inte få tas upp efter utgången av sjätte året efter det att studiebidraget lämnades.

Gällande ordning

Bostadsbidraget är preliminärt när det utbetalas och baserat på en uppskattad årsinkomst. Slutligt bostadsbidrag bestäms i efterhand på grundval av taxeringen för varje kalenderår. Den som haft lägre inkomster än vad som preliminärt uppskattats får en tilläggsutbetalning medan den som haft högre inkomster får betala tillbaka det belopp som betalats ut för mycket. Syftet med att använda preliminärt och slutligt bostadsbidrag är att bidraget när det utbetalas så nära som möjligt ska motsvara hushållets aktuella inkomstförhållanden samt att hushållet ska få rätt bidrag i förhållande till sin faktiska årsinkomst. Den som får bostadsbidrag är också skyldig att omgående till Försäkringskassan anmäla ökad inkomst eller andra förhållanden som kan antas innebära att det slutliga bostadsbidraget blir lägre än det preliminära bidraget.

Propositionen

Inkomst av näringsverksamhet

För sökande med inkomst av näringsverksamhet har en särskild presumptionsregel införts i fråga om uppskattningen av bidragsgrundande inkomst, nämligen att inkomsten bör antas uppgå till minst det belopp som fastställts vid den senaste taxeringen om inte den sökande visar särskilda skäl för att inkomsten ska uppskattas till ett lägre belopp. Motiven till denna särbehandling är att uppgifter om förväntad inkomst från sökande som är näringsidkare kan vara svårare att kontrollera än uppgifter från löntagare. Av detta skäl har man frångått huvudprincipen i inkomstprövningssystemet om att det preliminära bostadsbidraget ska spegla hushållets ekonomiska bärkraft. I övrigt omfattas bidragstagare med inkomst av näringsverksamhet av samma regler i systemet med preliminärt och slutligt bostadsbidrag som bidragstagare med andra slag av inkomster.

Enligt regeringen finns det inget som talar för att näringsidkare skulle skilja sig från övriga bidragstagare i fråga om att ha behov av ett preliminärt bidrag som speglar hushållets ekonomiska bärkraft. Träffsäkerheten för alla bidragstagare, och så även näringsidkare, är mycket hög i det slutligt fastställda bostadsbidraget, dvs. att bidraget efter avstämningen alltid till slut blir korrekt. Regeringen föreslår därför att kravet att inkomsten för näringsidkare ska antas vara minst lika hög som vid det senaste taxeringsbeslutet slopas fr.o.m. den 1 januari 2008.

Effekter av nytt beslut om studiemedel

Den bidragsgrundande inkomsten beräknas i huvudsak utifrån uppgifter som går att hämta ur inkomsttaxeringen som t.ex. överskott i inkomst av tjänst, näringsverksamhet och kapital. Därutöver räknas även viss annan inkomst som undantagits från skatteplikt med i den bidragsgrundande inkomsten. Exempel på sådan inkomst är studiebidraget inom studiemedelsystemet och vissa skattefria stipendier.

Studiemedlen är inkomstprövade vilket innebär att inkomster under kalenderhalvåret som överstiger ett visst belopp, fribeloppet, reducerar studiemedlen. CSN använder sig, precis som Försäkringskassan, av Skatteverkets taxeringsregister för att i efterhand kontrollera att de uppgifter om inkomst som den studerande lämnat i sin ansökan om studiemedel är riktiga. Skillnaden i handlägningsrutiner gör dock att många beslut om ändrade studiemedel inte hinner bli klara innan det slutliga beslutet om bostadsbidrag fastställs.

För en studerande, som uppburit både bostadsbidrag och studiemedel i form av studiebidrag under ett kalenderår och samtidigt fått ett beslut om ändrat studiemedel, kan det innebära att det inte är den korrekta bidragsgrundande inkomsten som ligger till grund för det slutliga bostadsbidraget. Det är emellertid bara möjligt att bestämma ett nytt slutligt bostadsbidrag om bidragstagarens taxering ändrats och om den ändringen innebär att bostadsbidraget skulle ha varit högre eller lägre.

Regeringen föreslår att det ska vara möjligt att bestämma ett nytt slutligt bostadsbidrag också om bidragstagaren fått ett nytt beslut om studiemedel, om den ändringen innebär att bostadsbidraget skulle ha varit högre eller lägre. Regeringen föreslår också att frågan om nytt slutligt bostadsbidrag med anledning av ändrat studiebidrag inte ska få tas upp efter utgången av sjätte året efter det att studiebidraget lämnades.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på bostadsbidrag som avser tid efter utgången av 2007.

Utskottets ställningstagande

Regeringens förslag har inte föranlett några motionsyrkanden. Förslagen tillstyrks.

Revision av samordningsförbund inom finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag om gemensam revisor för kommuner och landsting, om kostnader för revision, om revisorer och uppdrag i fullmäktige samt om revisorsersättare.

Vidare bifaller riksdagen riksrevisorernas förslag om att Försäkringskassan ska utse den revisor som för Försäkringskassans och Arbetsförmedlingens räkning ska granska samordningsförbundens räkenskaper m.m.

Gällande ordning

Försäkringskassan, länsarbetsnämnd, landsting och kommun kan sedan den 1 januari 2004 bedriva finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser för att uppnå en effektiv resursanvändning. Bestämmelser om detta finns i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser (FSL).

Den finansiella samordningen bedrivs genom ett fristående samordningsförbund, vari de samverkande parterna är representerade. Samordningsförbundet beslutar bl.a. om mål och riktlinjer samt finansierar insatser i enlighet med syftet för den finansiella samordningen. Däremot beslutar förbundet inte om förmåner eller rättigheter för enskilda.

Till ledamot eller ersättare i ett samordningsförbunds styrelse får utses den som är ledamot eller ersättare i kommun- eller landstingsfullmäktige, anställd vid Försäkringskassan eller ledamot i länsarbetsnämndens styrelse eller anställd vid länsarbetsnämnden.

Enligt ett förslag i propositionen (2006/07:89) Ytterligare reformer inom arbetsmarknadspolitiken, m.m. ska Ams och länsarbetsnämnderna upphöra och en ny myndighet, Arbetsförmedlingen, inrättas den 1 januari 2008. Enligt det förslaget ska Arbetsförmedlingen, i stället för länsarbetsnämnden, ingå i den finansiella samordningen. Riksdagen har bifallit regeringens förslag (bet. 2006/07:AU13, rskr. 2006/07:179–180).

Propositionen

Enligt 25 § FSL granskas ett samordningsförbunds räkenskaper, årsredovisning och styrelsens förvaltning av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. Riksrevisionen utser för Försäkringskassans och länsarbetsnämndens räkning en gemensam revisor som ska granska samordningsförbundet. Bestämmelserna har i allmänhet tillämpats på så sätt att varje kommun utser en revisor. I samordningsförbund med flera kommuner kan denna ordning bli tids- och resurskrävande. Mot bakgrund härav föreslår regeringen att 25 § FSL förtydligas så att det framgår att kommuner och

landsting kan komma överens om att ha en gemensam revisor. Det bör också vara möjligt för de kommuner och landsting som så önskar att träffa överenskommelse om att utse fler än en gemensam revisor.

Regeringen föreslår också att ett samordningsförbund, om inte annat anges i förbundsordningen, ska svara för arvodena till samtliga revisorer som ska granska förbundet. För det fall förbundsmedlemmarna väljer att själva svara för arvodet till den revisor som granskar förbundet för respektive medlem ska, liksom hittills, Försäkringskassan betala arvode till den revisor som utses av Riksrevisionen.

Vidare föreslås att kravet i FSL att revisorer och ersättare, såvitt avser kommun och landsting, ska vara ledamöter eller ersättare i kommun- eller landstingsfullmäktige slopas, liksom kravet att det ska finnas ersättare för revisorer.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008 med vissa övergångsregler.

Riksrevisorernas framställning

Som framgår av 25 § FSL ska Riksrevisionen ska utse den revisor som för Försäkringskassans och länsarbetsnämndens räkning ska granska samordningsförbundets räkenskaper m.m. Det finns för närvarande ca 50 samordningsförbund.

Att Riksrevisionen har ålagts en skyldighet att utse personer som ska agera för en annan myndighets räkning innebär en del såväl tolknings- som tillämpningsproblem. Att den myndigheten dessutom är ett av Riksrevisionens granskningsobjekt medför att regleringen ifrågasätts av rent principiella skäl.

Det finns starkt vägande skäl för att Försäkringskassan, som den statliga myndighet som tillskjuter 50 % av medlen till samordningsförbundet, i egenskap av förbundsmedlem ska utse gemensam revisor för Försäkringskassan och länsarbetsnämnden. Övriga förbundsmedlemmar utser själva sina revisorer och ersättare. Försäkringskassan betalar arvode till den revisor och den ersättare som genomför granskning för länsarbetsnämndens och Försäkringskassans räkning. Det måste anses lämpligt att den som ska avgöra om ett arvode som ska betalas är skäligt också är uppdragsgivare. Det är också Försäkringskassans styrelse som har att ta ställning till frågorna om ansvarsfrihet och eventuell skadeståndstalan med anledning av granskningen av samordningsförbund. Det finns inget som talar mot att Försäkringskassan har kompetens och förutsättningar att utse revisorer för sin egen och länsarbetsnämndens räkning. En sådan ordning innebär dessutom att endast Försäkringskassans anslag belastas, i stället för som i dagsläget även Riksrevisionens.

Av nu nämnda skäl föreslår riksrevisorerna att Försäkringskassan ska utse de revisorer som för kassans och Arbetsförmedlingens räkning ska granska samordningsförbund. Ändringen jämte en övergångsbestämmelse föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Utskottets ställningstagande

Varken regeringens eller riksrevisorernas förslag har föranlett några motionsyrkanden.

Utskottet, som noterar att Försäkringskassan har tillstyrkt riksrevisorernas förslag, delar uppfattningen att det bör vara Försäkringskassan som utser revisor för Försäkringskassans och Arbetsförmedlingens räkning. Den av riksrevisorerna föreslagna ändringen i 25 § FSL bör därför genomföras. Utskottet, som tillstyrker såväl regeringens förslag som riksrevisorernas förslag, föreslår en lagteknisk samordning av förslagen. Samtidigt föreslår utskottet en ändring av paragrafens disposition som dock inte innebär någon ändring i sak.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Läkarintyg från första dagen, punkt 1 (s, v, mp)

av Tomas Eneroth (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Matilda Ernkrans (s), Gunvor G Ericson (mp), Jasenko Omanovic (s), Magdalena Streijffert (s) och LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2006/07:Sf22 yrkande 1, 2006/07:Sf23 yrkande 1 och 2006/07:Sf24 yrkande 1 och avslår proposition 2006/07:117 i denna del.

Ställningstagande

Vi har flera invändningar mot regeringens förslag om att införa ett krav på läkarintyg från första sjukfrånvarodagen.

För det första leder förslaget till en försämrad situation på vårdcentralerna, som redan i dag har en tung arbetsbörda. Om ytterligare en arbetsuppgift läggs på vårdcentralerna leder detta oundvikligen till sämre tillgänglighet. Sjukvården tvingas prioritera fel, och de svårt sjuka kommer i kläm.

För det andra kan den som blir sjuk drabbas – förutom av kostnaden för karensdag – av kostnaden för den patientavgift som krävs för att få sjukintyg.

För det tredje måste man fråga sig vad som händer om en arbetstagare som har ett krav på sig att uppvisa ett läkarintyg från första sjukdagen inte kan införskaffa ett sådant på grund av otillgänglighet i vården? Är det acceptabelt att arbetsgivaren i den situationen kan vägra att betala ut sjuklön? Svaret borde självklart vara nej, men regeringen ger inget tydligt besked.

Lägg därtill att regeringens förslag bidrar till att misstänkliggöra människor och att det inte heller kommer att minska sjukfrånvaron.

Mot bakgrund av vad vi nu anfört anser vi att regeringens förslag ska avslås.

2. Uppföljning m.m. av läkarintyg från första dagen, punkt 2 (s, v, mp)

av Tomas Eneroth (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Matilda Ernkran (s), Gunvor G Ericson (mp), Jasenko Omanovic (s), Magdalena Streijffert (s) och LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf24 yrkande 2.

Ställningstagande

Vi avvisar regeringens förslag om att införa krav på läkarintyg från första sjukfrånvarodagen. Om förslaget ändå genomförs bör regeringen återkomma till riksdagen med en uppföljning och konsekvensanalys av den föreslagna ordningen.

3. Avveckling av socialförsäkringsnämnderna, punkt 3 (s, v, mp)

av Tomas Eneroth (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Matilda Ernkran (s), Gunvor G Ericson (mp), Jasenko Omanovic (s), Magdalena Streijffert (s) och LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 18 kap., 20 kap. 2 a, 10 och 11 §§ och punkten 2 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2006/07:Sf22 yrkande 2, 2006/07:Sf23 yrkande 2 och 2006/07:Sf24 yrkande 3 och avslår proposition 2006/07:117 i denna del.

Ställningstagande

Socialförsäkringsnämnderna har till uppgift att bedöma, väga samman och fatta beslut i ärenden efter föredragning av beslutsunderlag och förslag till beslut av tjänsteman i Försäkringskassan. Nämnderna utgör därmed en viktig länk mellan allmänheten och Försäkringskassan.

Att avveckla socialförsäkringsnämnderna innebär att medborgarnas insyn och inflytande i välfärdsadministrationen helt upphör eftersom beslut i stället ska fattas av en tjänsteman. På det sättet försvinner förutsättningarna för en bred och kritisk granskning av beslutsunderlag och förslag till beslut.

De motiv som regeringen anför för att avskaffa socialförsäkringsnämnderna är svaga och rymmer dessutom motsägelser, t.ex. att de förtroendevalda fattar beslut på svaga grunder. Grunderna blir knappast bättre, vare sig från ett effektivitets- eller demokratiperspektiv, om en tjänsteman fattar beslutet. Tvärtom kan rättssäkerheten i högre grad säkerställas om det finns socialförsäkringsnämnder.

Vi anser att medborgarnas insyn och ett fortsatt förtroendemannainflytande i socialförsäkringsadministrationen måste värnas. Vi avvisar därför regeringens förslag om att avveckla socialförsäkringsnämnderna.

4. Utveckling av förtroendevaldas medverkan, punkt 4 (s)

av Tomas Eneroth (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Matilda Ernkrans (s), Jasenko Omanovic (s) och Magdalena Streijf-fert (s).

– Under förutsättning av bifall till reservation 3 –

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf24 yrkande 4.

Ställningstagande

Att avskaffa socialförsäkringsnämnderna och inte ersätta dem med något annat är fel väg att gå. Socialförsäkringarna står inför stora utmaningar de kommande åren. Då behövs garantier för demokratisk förankring och medborgarinsyn. Både socialförsäkringarna och förtroendemannarollen måste utvecklas för att möta nya behov. Det kan handla om att utforma en ny modern förtroendemannaoorganisation, förstärkta och riktade utbildningar till de förtroendevalda och en översyn av i vilka ärendeslag förtroendevaldas medverkan som bäst behövs. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med förslag om hur de förtroendevaldas medverkan kan utvecklas.

5. Uppföljning med anledning av socialförsäkringsnämndernas avveckling, punkt 5 (s, v, mp)

av Tomas Eneroth (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Matilda Ernkrans (s), Gunvor G Ericson (mp), Jasenko Omanovic (s), Magdalena Streijffert (s) och LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf24 yrkande 5.

Ställningstagande

Vi avvisar regeringens förslag om att avveckla socialförsäkringsnämnderna. Om förslaget ändå genomförs bör regeringen återkomma till riksdagen med en uppföljning och konsekvensanalys av den föreslagna ordningen.

6. Frivillig sjukpenningförsäkring m.m., punkt 6 (v)

av LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 1 kap. 1 §, 21 kap. och punkten 3 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf22 yrkande 3 och avslår proposition 2006/07:117 i denna del.

Ställningstagande

Regeringen motiverar sitt förslag att avskaffa den frivilliga sjukpenningförsäkringen med att intresset för försäkringen avtagit under senare år. Det är dock inte tillräckligt som skäl för att slopa försäkringen eftersom förslaget leder till ytterligare försämringar av försäkringsskyddet till studerande. Mot denna bakgrund bör förslaget avslås.

**7. Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader m.m.,
punkt 7 (v)**

av LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf22 yrkande 4 och avslår proposition 2006/07:117 i denna del och motion 2006/07:Sf23 yrkande 3.

Ställningstagande

Regeringen motiverar förslaget att avskaffa försäkringen för vissa semesterlönekostnader med att intresset för försäkringen varit svagt. Det är visserligen önskvärt att få bort onödiga administrativa kostnader inom socialförsäkringen, men detta är knappast något skäl för att avskaffa en försäkring som kan vara av stor vikt, om än för en liten grupp. Mot denna bakgrund bör förslaget avslås.

**8. Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader m.m.,
punkt 7 (mp)**

av Gunvor G Ericson (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och motion 2006/07:Sf23 yrkande 3 och avslår motion 2006/07:Sf22 yrkande 4.

Ställningstagande

Försäkringen mot vissa semesterlönekostnader infördes 1993 för att skapa förutsättningar för små företag att klara oförutsedda kostnader i samband med semesterlönegrundande frånvaro. Försäkringen har utnyttjats i mycket begränsad omfattning, och uppenbarligen har den inte underlättat på det sätt det var tänkt. Av det skälet är det angeläget att samhället skapar bra förutsättningar för att människor i större utsträckning ska våga ta steget från anställning till eget företagande. Regeringen bör därför låta utreda frågan om vilka förenklingar inom socialförsäkrings- och pensionsområdena som behövs för småföretagare och återkomma med förslag till riksdagen.

9. Försäkringsläkarens bedömning i vissa fall, punkt 8 (v)

av LiseLotte Olsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 7 kap. 3 b § och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf22 yrkandena 5 och 6 samt avslår proposition 2006/07:117 i denna del och motion 2006/07:Sf23 yrkande 4.

Ställningstagande

Förslaget om att slopa kravet på att inhämta försäkringsläkarens bedömning innan beslut tas om medicinsk utredning bör avslås. Eftersom alltför stor makt har lagts på försäkringsläkarna i sjukskrivningsärenden bör där emot försäkringsläkarens bedömning inhämtas i de fall då individen önskar att så sker.

Regeringen bör därför återkomma med förslag som innebär att individen ges rätt att begära att utlåtande inhämtas från försäkringsläkare.

10. Försäkringsläkarens bedömning i vissa fall, punkt 8 (mp)

av Gunvor G Ericson (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring såvitt avser 7 kap. 3 b § och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:117 i denna del och motion 2006/07:Sf23 yrkande 4 och avslår motion 2006/07:Sf22 yrkandena 5 och 6.

Ställningstagande

Att slopa den tvingande regeln om att försäkringsläkares bedömning ska inhämtas innan beslut kan tas om medicinsk utredning innebär i praktiken att handläggare på Försäkringskassan kan besluta direkt om en medicinsk utredning. Den finns dock många situationer där enskilda har en annan uppfattning än handläggare. Försäkringskassan bör därför diskutera med den enskilde bl.a. hur den medicinska utredningen ska göras och vem som ska få uppdraget. Detsamma bör även gälla i andra situationer, t.ex. vid val av

rehabiliteringsinsatser. Regeringen bör därför återkomma med förslag som stärker individens möjlighet att påverka Försäkringskassans val av insatser och utredningsinsatser som rör honom eller henne.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Proposition 2006/07:117

Proposition 2006/07:117 Vissa sjukförsäkrings- och pensionsfrågor, m.m.:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar,
3. lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,
4. lag om ändring i lagen (1984:989) om socialförsäkringsväsendet under krig och krigsfara,
5. lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare,
6. lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön,
7. lag om upphävande av lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader,
8. lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning,
9. lag om ändring i lagen (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal,
10. lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
11. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
12. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
13. lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension,
14. lag om ändring i lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
15. lag om ändring i socialförsäkringslagen (1999:799),
16. lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
17. lag om ändring i lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn,
18. lag om ändring i lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna,
19. lag om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser,
20. lag om ändring i lagen (2007:000) om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

Följdmotioner med anledning av prop. 2006/07:117

2006/07:Sf22 av LiseLotte Olsson m.fl. (v):

1. Riksdagen avslår regeringens förslag om utökade möjligheter för arbetsgivare att begära läkarintyg.
2. Riksdagen avslår regeringens förslag om att socialförsäkringsnämnderna ska avvecklas fr.o.m. den 1 januari 2008.
3. Riksdagen avslår regeringens förslag om att den frivilliga sjukpenningförsäkringen ska upphöra.
4. Riksdagen avslår förslaget om att lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader ska upphöra.
5. Riksdagen avslår regeringens förslag om att slopa kravet på inhämmande av försäkringsläkares utlåtanden i vissa fall.
6. Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag i enlighet med vad i motionen anförs om att individen ska kunna begära att utlåtande från försäkringsläkare inhämtas.

2006/07:Sf23 av Gunvor G Ericson m.fl. (mp):

1. Riksdagen avslår förslaget om att införa rätt för arbetsgivare att kräva läkarintyg från första dagen.
2. Riksdagen avslår förslaget om att avskaffa socialförsäkringsnämnderna.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att återkomma med förslag på socialförsäkrings- och pensionsområdet som kan underlätta för småföretagare och för människor att våga ta steget till att bli småföretagare.
4. Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag om lagrum som stärker individens möjlighet att medverka i Försäkringskassans val av insatser och utredningsinsatser som rör honom eller henne.

2006/07:Sf24 av Tomas Eneroth m.fl. (s):

1. Riksdagen avslår förslaget om läkarintyg från första dagen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma år 2009 med en uppföljning och konsekvensanalys av införandet av läkarintyg från första dagen.
3. Riksdagen avslår förslaget om att avveckla socialförsäkringsnämnderna.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med en översyn av hur de förtroendevaldas medverkan inom socialförsäkringarna kan utvecklas.

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med en uppföljning och konsekvensanalys med anledning av socialförsäkringsnämndernas nedläggning.

Framställning 2006/07:RR2

Framställning 2006/07:RR2 Riksrevisorernas framställning om ändringar i bestämmelser för Riksrevisionen:

Riksdagen antar riksrevisorernas förslag till lag om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1962:381) om allmän försäkring¹

dels att 18 och 21 kap. skall upphöra att gälla,

dels att punkt 6 i övergångsbestämmelserna till lagen (1985:87) om ändring i nämnda lag skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 7 kap. 3 b § samt 20 kap. 2 a, 10 och 11 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.1 §²

Den allmänna försäkringen består av sjukförsäkring.

Till sjukförsäkringen hör frågor om rehabilitering.

Till den allmänna försäkringen	Till den allmänna försäkringen
är <i>anslutna frivillig sjukpenning-</i>	är frivillig pensionsförsäkring
<i>försäkring och frivillig pensions-</i>	<i>ansluten.</i>
<i>försäkring.</i>	

7 kap.3 b §³

Försäkringskassan skall, när det kan anses nödvändigt för bedömningen av om rätt till sjukersättning eller aktivitetsersättning föreligger, begära att den försäkrade genomgår undersökning av viss läkare eller genomgår annan utredning såsom arbetsprovning eller arbetsträning, för bedömning av den försäkrades medicinska tillstånd, arbetsförmågan och behovet av och möjligheterna till rehabilitering.

När det kan anses nödvändigt för bedömning av rätt till sjukersättning eller aktivitetsersättning, skall Försäkringskassan även

1. begära in utlåtande av viss läkare eller annan sakkunnig,
2. göra förfrågan hos den försäkrade, den försäkrades arbetsgivare, läkare eller någon annan som kan antas kunna lämna nödvändiga uppgifter,
3. besöka den försäkrade, samt

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

Senaste lydelse av

18 kap. 5 § 2006:1562

18 kap. 6 § 2004:781

rubriken till 18 kap. 2006:1562

21 kap. 1 § 2001:489

21 kap. 2 § 2004:781

21 kap. 3 § 1985:87.

² Senaste lydelse 2001:489.

³ Senaste lydelse 2004:1239.

4. undersöka om den försäkrade efter sådan åtgärd som avses i 3 kap. 7 b § eller 22 kap. helt eller delvis kan försörja sig själv genom arbete.

Försäkringskassan skall i samband med beslut om sjukersättning som skall utges tills vidare besluta att en ny utredning av den försäkrades arbetsförmåga skall göras efter viss tid, dock senast inom tre år räknat från beslutet. Efter en sådan utredning skall Försäkringskassan, så länge rätt till sjukersättning föreligger, besluta att ytterligare utredning av arbetsförmågan skall göras efter viss tid, dock senast inom tre år räknat från det att föregående utredning slutfördes. Om den försäkrade har fyllt sextio år behöver beslut om utredning inte fattas.

Försäkringskassan kan även	Försäkringskassan kan även
under tid som sjukersättning eller	under tid som sjukersättning eller
aktivitetsersättning utges vidta	aktivitetsersättning utges vidta
åtgärder enligt första och andra	åtgärder enligt första och andra
styckena. Innan beslut fattas om	styckena. Innan beslut fattas om
medicinsk utredning enligt första	medicinsk utredning enligt första
eller andra stycket skall försäkrings-	eller andra stycket skall, <i>när det kan</i>
läkarens bedömning inhämtas.	<i>anses nödvändigt</i> , försäkringsläka-
	rens bedömning inhämtas.

För kostnader som den enskilde har med anledning av sådan utredning som avses i första och andra styckena lämnas ersättning i enlighet med vad som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

20 kap.

2 a §⁴

Om det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger enligt denna lag, men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger, skall Försäkringskassan besluta att ersättning skall betalas ut med ett skäligt belopp om detta är av väsentlig betydelse för den försäkrade. Detsamma gäller om det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål. För sådan ersättning får föreskrivas särskilda villkor.

Om det senare bestäms att ersättning inte skall utges eller skall utges med lägre belopp är den försäkrade inte skyldig att betala tillbaka utbetalad ersättning i andra fall än som anges i 4 §.

Finns det sannolika skäl att dra in eller minska en ersättning, kan Försäkringskassan besluta att ersättningen skall hållas inne eller utges med lägre belopp till dess slutligt beslut fattas.

I ärenden som skall avgöras av socialförsäkringsnämnd får beslut enligt första och tredje styckena fattas av tjänsteman i Försäkringskassan, om nämnden gett ett sådant bemyndigande.

⁴ Senaste lydelse 2004:781. Ändringen innebär att fjärde stycket upphävs.

10 §⁵

Beslut av Försäkringskassan *som har fattats av tjänsteman* i ärenden om försäkring enligt denna lag skall omprövas av Försäkringskassan, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 10 a §.

Beslut av Försäkringskassan i ärenden om försäkring enligt denna lag skall omprövas av Försäkringskassan, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 10 a §.

Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

Om omprövning begärs av ett beslut och det allmänna ombudet överklagar samma beslut, skall Försäkringskassan inte ompröva beslutet. Begäran om omprövning skall anses som ett överklagande.

11 §⁶

Beslut av Försäkringskassan i ärenden om försäkring enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Ett beslut *som har fattats av en tjänsteman hos Försäkringskassan* får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 10 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats skall anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

Beslut av Försäkringskassan i ärenden om försäkring enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 10 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats skall anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

Ett beslut som rör en person som är bosatt i Sverige överklagas till den länsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun när beslutet fattades. Beslut i övriga fall överklagas till den länsrätt inom vars domkrets det första beslutet i saken fattades.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av det år då beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre föreskrifter i 20 kap. 10 och 11 §§ gäller fortfarande för ärenden i vilka socialförsäkringsnämnd har fattat beslut före ikraftträdandet.

3. Det upphävda 21 kap. gäller med undantag för vad som föreskrivs i 2 § dock fortfarande för pågående försäkringsfall som har inträffat före upphävandet.

⁵ Senaste lydelse 2004:781.

⁶ Senaste lydelse 2004:781.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Härigenom föreskrivs att 20 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §²

Valbar till nämndeman i kammarrätt och länsrätt är varje svensk medborgare som är folkbokförd i det län eller den del av länet som hör till kammarrättens eller länsrättens domkrets och som inte är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Anställd vid domstol, Skatteverket, länsstyrelse eller under länsstyrelse lydande myndighet eller Försäkringskassan får inte vara nämndeman. Detsamma gäller lagfaren domare, åklagare, polisman och advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta samt ledamot av skattenämnd eller socialförsäkringsnämnd.

Anställd vid domstol, Skatteverket, länsstyrelse eller under länsstyrelse lydande myndighet eller Försäkringskassan får inte vara nämndeman. Detsamma gäller lagfaren domare, åklagare, polisman och advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta samt ledamot av skattenämnd.

Nämndeman i länsrätt får inte samtidigt vara nämndeman i kammarrätt.

Till nämndeman bör endast den utses som med hänsyn till omdömesförmåga, självständighet, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget.

Den som har fyllt sextio år eller uppger något giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som nämndeman. Den som har avgått som nämndeman är inte skyldig att ta emot nytt uppdrag förrän efter fyra år.

Domstolen prövar självantaganden som valdes behörighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Lagen omtryckt 1981:1323.

² Senaste lydelse 2006:851.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 4 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

¹ Lagen omtryckt 1993:357.
Senaste lydelse av 8 kap. 4 § 2004:783.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:989) om
socialförsäkringsväsendet under krig och krigsfara

Härigenom föreskrivs att 7 § samt rubriken närmast före 7 § lagen (1984:989) om socialförsäkringsväsendet under krig och krigsfara¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

¹ Senaste lydelse av 7 § 2004:813.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare

Härigenom föreskrivs att 4 och 6 §§ i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Smittbärappenning utges med ett belopp som motsvarar smittbärens sjukpenning *och sjukpenning-tillägg* enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag skall dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden.

Smittbärappenning utges med ett belopp som motsvarar smittbärens sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag skall dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden.

Om smittbäaren inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärappenningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring skall dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden. Smittbärappenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands.

6 §²

Smittbärappenningen skall minskas med följande förmåner i den utsträckning förmånerna utges för samma tid:

1. sjukpenning *och sjukpenning-tillägg* enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller motsvarande äldre lagstiftning samt rehabiliteringspenning enligt lagen om allmän försäkring,

1. sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller motsvarande äldre lagstiftning samt rehabiliteringspenning enligt lagen om allmän försäkring,

2. havandeskapspenning och föräldrapenningförmåner enligt lagen om allmän försäkring samt ersättning enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård,

¹ Senaste lydelse 2004:819.

² Senaste lydelse 1994:1657.

3. livränta enligt lagen om arbetsskadeförsäkring eller lagen om statligt personskadeskydd eller motsvarande äldre författning som smittbäraren får på grund av att han är smittbärare,

4. sjuklön eller annan ersättning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även beträffande motsvarande förmån som utges till smittbäraren på grundval av utländsk lagstiftning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i de fall som ersättningsärenden enligt 21 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring alltjämt pågår.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön dels att 2 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 10 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Ett avtal som innebär att arbetstagarens rättigheter enligt denna lag upphävs eller inskränks är ogiltigt i den delen.

Utan hinder av första stycket får avvikelser göras från 8 § andra stycket och 9 § genom kollektivavtal som på arbetstagsidan har slutits eller godkänts av en sådan central arbetstagarorganisation som avses i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet. Den närmare beräkningen av sjuklönens storlek enligt 6 § får också bestämmas på det sättet. En arbetsgivare som är bunden av ett sådant kollektivavtal får tillämpa avtalet även på arbetstagare som inte tillhör den avtalsslutande arbetstagarorganisationen, under förutsättning att de sysselsätts i arbete som avses med avtalet och inte omfattas av något annat tillämpligt kollektivavtal.

Utan hinder av första stycket får avvikelser göras från 8 § andra stycket, 9 § och 10 a § första och andra styckena genom kollektivavtal som på arbetstagsidan har slutits eller godkänts av en sådan central arbetstagarorganisation som avses i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet. Den närmare beräkningen av sjuklönens storlek enligt 6 § får också bestämmas på det sättet. En arbetsgivare som är bunden av ett sådant kollektivavtal får tillämpa avtalet även på arbetstagare som inte tillhör den avtalsslutande arbetstagarorganisationen, under förutsättning att de sysselsätts i arbete som avses med avtalet och inte omfattas av något annat tillämpligt kollektivavtal.

10 a §

En arbetsgivare får, om det finns särskilda skäl för det, begära att arbetstagaren genom intyg av läkare eller tandläkare styrker nedsättningen av arbetsförmågan från och med en tidigare dag i sjukperioden enligt 10 § första stycket 1 eller från och med den första dagen av varje kommande sjukperiod enligt 10 § första stycket 2. En begäran som gäller kommande sjukperioder får inte avse längre tid än ett år. Intyget behöver inte innehålla närmare uppgift om vilken sjukdom arbets-

tagaren lider av. Arbetsgivarens begäran skall vara skriftlig.

Har arbetstagaren utan godtagbart skäl underlåtit att lämna ett intyg i enlighet med begäran enligt första stycket, är arbetsgivaren inte skyldig att utge sjuklön för den del av den aktuella sjuklöneperioden för vilken det saknas sådant intyg.

Om en fråga som avses i första stycket regleras i ett kollektivavtal som avses i 2 § andra stycket, tillämpas inte bestämmelserna i första och andra styckena.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på en sjuklöneperiod som börjar efter ikraftträdandet.

7 Förslag till lag om upphävande av lagen (1993:16)
 om försäkring mot vissa semesterlönekostnader

Härigenom föreskrivs att lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för kostnader som hänförs till semesterlönegrundande frånvaro som avser tid före upphävandet.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1993:389) om assistansersättning¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

¹ Senaste lydelse av 13 § 2004:827.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Lagen gäller inte återförsäkring eller försäkring som avses i lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, *lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring*, lagen (1991:1047) om sjuklön *eller lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader.*

Lagen gäller inte återförsäkring eller försäkring som avses i lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring *eller* lagen (1991:1047) om sjuklön.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Senast lydelse 1998:698.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag

Härigenom föreskrivs att 21 a och 29 a §§ lagen (1993:737) om bostadsbidrag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 a §¹

Preliminärt bostadsbidrag beräknas efter en uppskattad bidragsgrundande inkomst och skall så nära som möjligt motsvara det slutliga bostadsbidrag som kan antas komma att bestämmas enligt denna lag. *För sökande som har inkomst av näringsverksamhet skall denna inkomst antas vara minst lika hög som fastställts vid senaste taxeringsbeslut, om inte sökanden visar särskilda skäl för att inkomsten skall uppskattas till lägre belopp.*

Preliminärt bostadsbidrag beräknas efter en uppskattad bidragsgrundande inkomst och skall så nära som möjligt motsvara det slutliga bostadsbidrag som kan antas komma att bestämmas enligt denna lag.

Vid tillämpningen av 21 § andra stycket skall bostadsbidraget dock beräknas som om barnet fortfarande levde och grundas på barnets ekonomiska förhållanden månaden före dödsfallet.

Preliminärt bostadsbidrag betalas ut med ett månadsbelopp, som avrundas nedåt till närmast jämna hundratal kronor.

29 a §²

Om sökandens taxering ändras efter det att slutligt bostadsbidrag bestämts och ändringen innebär att bostadsbidraget skulle ha varit högre eller lägre, skall ett nytt slutligt bostadsbidrag bestämmas, om sökanden begär det eller om Försäkringskassan tar upp frågan.

En fråga om nytt slutligt bostadsbidrag enligt denna paragraf får inte tas upp efter utgången av femte året efter *taxeringsåret*.

Om sökandens taxering *eller studiemedel i form av studiebidrag* ändras efter det att slutligt bostadsbidrag bestämts och ändringen innebär att bostadsbidraget skulle ha varit högre eller lägre, skall ett nytt slutligt bostadsbidrag bestämmas, om sökanden begär det eller om Försäkringskassan tar upp frågan.

En fråga om nytt slutligt bostadsbidrag enligt denna paragraf får inte tas upp efter utgången av femte året efter *det taxeringsår som taxeringsbeslutet avser eller sjätte året efter det att studiebidraget lämnades*.

¹ Senaste lydelse 1999:1362.

² Senaste lydelse 2005:465.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas på bostadsbidrag som avser tid efter utgången av år 2007.

11 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Häriigenom föreskrivs att 22 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 kap.

1 §¹

Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Skatteverkets beslut i fråga om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som ansökt om sådan återbetalning. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i tredje stycket, överklagas också av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till länsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan. *Vid sådant överklagande gäller dessutom 13 kap. 22 § första stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.*

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. I fråga om överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

¹ Senaste lydelse 2004:1157.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension¹

dels att 13 kap. 14 och 22 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 13 kap. 7, 9, 11, 12 och 19 §§ samt 15 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 13 kap. 17 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

7 §²

Ett beslut enligt denna lag skall ändras om det föranleds av en ändring som gjorts i beräkningsunderlaget för beslutet eller av en ändring av ett beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som avser egenavgift. Detsamma gäller om det efter en ändring av taxeringen står klart att pensionsrätt för premiepension, till följd av bestämmelserna i 4 kap. 5 §, inte skulle ha tillgodoräknats.

Ett beslut om pensionsrätt och pensionspoäng skall också ändras när det följer av bestämmelserna i 4 kap. 4 § eller 8 § andra stycket om obetalda avgifter.

*Ändring enligt första stycket för-
sta meningen av ett beslut om pen-
sionsgrundande inkomst skall göras
endast om storleken av inkomsten
skulle öka eller minska med minst
1 000 kronor. Den som beslutet
avser skall skriftligen underrättas
om ändringen och om hur man
begär omprövning av beslutet.*

Den som beslutet avser skall
skriftligen underrättas om änd-
ringen och om hur man begär
omprövning av beslutet.

9 §³

Ett beslut enligt denna lag skall omprövas om den som beslutet avser begär det eller om det finns andra skäl. Omprövning skall dock inte göras av beslut som meddelats enligt 11 eller 13 §.

*Ett beslut om pensionsgrundande
inkomst eller andra pensions-
grundande belopp får omprövas på
begäran av den enskilde bara i
samband med att beslutet om pen-
sionsrätt eller pensionspoäng
omprövas. Ett beslut om pensions-
grundande inkomst eller andra*

¹ Senaste lydelse av

13 kap. 14 § 2004:784

13 kap. 22 § 2004:784.

² Senaste lydelse 2000:782.

³ Senaste lydelse 2004:784. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

pensionsgrundande belopp får dock omprövas även om inte pensionsrätt eller pensionspoäng påverkas, om det är av betydelse för den enskilde. Härvid skall samma bestämmelser gälla som för omprövning av beslut om pensionsrätt och vad som då sägs om Försäkringskassan skall, när det gäller omprövning av beslut om pensionsgrundande inkomst, i stället avse Skatteverket.

Om, vid omprövning av ett beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng, prövning skall göras av den pensionsgrundande inkomst som legat till grund för beslutet, skall Försäkringskassan överlämna ärendet i den delen till Skatteverket för omprövning av beslutet om denna inkomst.

Om, vid omprövning av ett beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng, prövning skall göras av den pensionsgrundande inkomst som legat till grund för beslutet, skall Försäkringskassan överlämna ärendet i den delen till Skatteverket som skall ompröva beslutet om denna inkomst. *Den enskildes begäran om omprövning skall i ett sådant fall även anses som en begäran om omprövning av pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap.*

11 §⁴

Den som vill begära omprövning enligt 9 eller 10 § skall göra detta skriftligen. Begäran om omprövning av ett beslut enligt 4 kap. skall ha kommit in till Försäkringskassan före utgången av året efter det fastställelseår som beslutet avser. I fråga om annat beslut skall begäran om omprövning ha kommit in inom två månader från det att den som begär omprövningen fick del av beslutet.

Gör den som begär omprövning sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket andra meningen har fått

Den som vill begära omprövning enligt 9 eller 10 § skall göra detta skriftligen. *Begäran om omprövning av ett beslut enligt 2 kap. skall ha kommit in till Skatteverket före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser.* Begäran om omprövning av ett beslut enligt 3 eller 4 kap. skall ha kommit in till Försäkringskassan före utgången av året efter det fastställelseår som beslutet avser. I fråga om annat beslut skall begäran om omprövning ha kommit in inom två månader från det att den som begär omprövningen fick del av beslutet.

Gör den som begär omprövning sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket andra och tredje meningarna har fått kän-

⁴ Senaste lydelse 2004:784.

kännedom om ett beslut eller annan handling med uppgift om vad som har beslutats, skall begäran om omprövning i stället ha kommit in inom två månader från den dag då den som begär omprövningen fick sådan kännedom.

nedom om ett beslut eller annan handling med uppgift om vad som har beslutats, skall begäran om omprövning i stället ha kommit in inom två månader från den dag då den som begär omprövningen fick sådan kännedom.

12 §⁵

Om en begäran om omprövning har kommit in till Premiepensionsmyndigheten, Skatteverket, Försäkringskassan eller en allmän förvaltningsdomstol, som inte har fattat *det överklagade* beslutet, skall begäran om omprövning sändas till den som har meddelat beslutet. Har begäran kommit in till *Premiepensionsmyndigheten, Skatteverket eller Försäkringskassan* inom den tid som anges i 11 §, skall den anses som inkommen i rätt tid.

Om en begäran om omprövning *av ett beslut* har kommit in till Premiepensionsmyndigheten, Skatteverket, Försäkringskassan eller en allmän förvaltningsdomstol, som inte har fattat beslutet, skall begäran om omprövning sändas till den *myndighet* som har meddelat beslutet. Har begäran kommit in till *någon av de nämnda myndigheterna* inom den tid som anges i 11 §, skall den anses som inkommen i rätt tid.

17 b §

Det som sägs om Försäkringskassan och det allmänna ombudet i 15, 17, 19, 20 och 22 a §§ skall, när det gäller omprövning och överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap., i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

19 §⁶

Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut enligt 2–4 kap. skall överklagandet ha kommit in före utgången av året efter fastställelseåret. Om beslutet har meddelats efter den 31 oktober året efter det fastställelseåret som beslutet avser, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagar det allmänna ombudet ett annat beslut som meddelats enligt denna lag skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

För överklagande enligt första och andra styckena gäller bestäm-

För överklagande enligt första och andra styckena gäller bestäm-

⁵ Senaste lydelse 2004:784.

⁶ Senaste lydelse 2004:784.

melserna i 12 § första stycket.

melserna i 12 §.

15 kap.

4 §⁷

Om den försäkrade har debiterats slutlig skatt, skall underrättelse om Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap. ske på beskedet om slutlig skatt. I annat fall skall underrättelse ske genom särskilt besked senast den 15 december fastställelseåret. Av underrättelsen skall framgå hur man begär omprövning av beslutet.

Den försäkrade skall skriftligen underrättas om beslut enligt 2–4 kap. senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Av underrättelsen skall framgå hur man begär omprövning av beslutet. *Sådan underrättelse behöver dock inte sändas till den som inte är bosatt i Sverige och vars adress är okänd.*

Den försäkrade skall skriftligen underrättas om *Försäkringskassans* beslut om pensionsgrundande be-
lopp, pensionsrätt och pensionspo-
äng enligt 3 och 4 kap. senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Av underrättelsen skall framgå hur man begär omprövning av beslutet.

Underrättelser enligt första och andra styckena behöver inte sändas till den som inte är bosatt i Sverige och vars adress är okänd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. I fråga om omprövning och överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

⁷ Senaste lydelse 1999:802.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 1 § lagen (1998:702) om garantipension skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §¹

För beslut om garantipension gäller i tillämpliga delar följande bestämmelser om beslut om pension i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension:

- 13 kap. 4–6 §§ om beslut,
 - 13 kap. 9 § första stycket, 11 § första stycket, 12 §, 13 § första och andra styckena samt 15 och 16 §§ om omprövning, och
 - 13 kap. 17–18 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20 och 21 §§, 22 a § samt 23 § om överklagande.
- 13 kap. 17, 17 a och 18 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20, 21, 22 a samt 23 §§ om överklagande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Senaste lydelse 2004:840.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:703) om
handikappersättning och vårdbidrag

Härigenom föreskrivs att 21 § lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

¹ Senaste lydelse av 21 § 2004:841.

15 Förslag till lag om ändring socialförsäkringslagen (1999:799)

Härigenom föreskrivs att punkt 9 i övergångsbestämmelserna till socialförsäkringslagen (1999:799)¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2007.

¹ Senaste lydelse av punkt 9 2000:1412.

16 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 4 § lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

4 §¹

För omprövning och överklagande av ett beslut om efterlevandepension eller efterlevandestöd till barn gäller i tillämpliga delar följande bestämmelser om pension i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension:

– 13 kap. 9 § första stycket samt 11–13, 15 och 16 §§ om omprövning, och

– 13 kap. 17–18 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20 och 21 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20, 22 a § samt 23 § om överklagande. 21, 22 a samt 23 §§ om överklagande.

Bestämmelsen i 13 kap. 13 § andra stycket lagen om inkomstgrundad ålderspension skall gälla även i fall då den avlidne har lämnat oriktiga uppgifter eller underlåtit att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Senaste lydelse 2004:848.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:462) om
införande av lagen (2000:461) om
efterlevandepension och efterlevandestöd till barn

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

En efterlevande som vid utgången av år 2002 uppbär eller hade rätt till folkpension eller tilläggspension i form av särskild efterlevandepension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och som alljämt uppfyller förutsättningarna i 8 kap. 6–10 §§ och 14 kap. 5 § samma lag i paragrafens lydelse före den 1 januari 2003 har rätt till särskild efterlevandepension och garantipension till sådan pension enligt bestämmelserna i denna paragraf.

I fråga om efterlevande som avses i denna paragraf och som i december 2002 uppbär partiell särskild efterlevandepension skall pensionen beräknas och utges enligt följande:

med 85 procent av hel särskild efterlevandepension och garantipension till den som haft tre fjärdedelar av hel särskild efterlevandepension,

med 65 procent av hel särskild efterlevandepension och garantipension till den som haft halv särskild efterlevandepension,

med 28 procent av hel särskild efterlevandepension och garantipension till den som haft en fjärdedel av hel särskild efterlevandepension.

Vid beräkningen av särskild efterlevandepension skall gälla vad som föreskrivs i 6 § tredje–femte styckena. Den efterlevande skall vidare ha rätt till garantipension som beräknas enligt bestämmelserna i 7 § tredje–sjunde styckena. Därvid skall vad som där sägs om omställningspension avse särskild efterlevandepension.

Bestämmelserna i 8 kap. 12 § lagen om allmän försäkring i deras lydelse före den 1 januari 2003 skall gälla även efter utgången av år 2002. Därvid skall med särskild efterlevandepension likställas särskild efterlevandepension och garantipension till sådan pension beräknad enligt andra och tredje styckena och med förtidspension skall likställas sjukersättning och aktivitetsersättning enligt 7 kap. lagen om allmän försäkring. Minskning skall göras i första hand på garantipension och där efter på beloppet enligt 6 § tredje stycket 2 före minskning av annan särskild efterlevandepension.

Om den efterlevande har ålderspension enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension utges inte särskild efterlevandepension.

För efterlevande som avses i denna paragraf skall gälla vad som föreskrivs dels om omställningspension och garantipension till sådan pension i 1, 7 och 8 kap. lagen (2000:461) om efterlevande-

För efterlevande som avses i denna paragraf skall gälla vad som föreskrivs dels om omställningspension och garantipension till sådan pension i 1, 7 och 8 kap. lagen (2000:461) om efterlevande-

¹ Senaste lydelse 2002:215.

pension och efterlevandestöd till barn, dels om särskild efterlevandepension i 16 kap. 1 § tredje och femte styckena *samt* 2, 3, 7 a, 8 och 9 §§, 18 kap. 17 § och 20 kap. 3 § lagen om allmän försäkring i paragrafernas lydelse före den 1 januari 2003.

pension och efterlevandestöd till barn, dels om särskild efterlevandepension i 16 kap. 1 § tredje och femte styckena, 2, 3, 7 a, 8 och 9 §§ *samt* 20 kap. 3 § lagen om allmän försäkring i paragrafernas lydelse före den 1 januari 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

18 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

För Försäkringskassans beslut i ärenden enligt denna lag gäller i tillämpliga delar följande bestämmelser om beslut om pension i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

– 13 kap. 9 § första stycket samt 10–13, 15 och 16 §§ om omprövning, och

– 13 kap. 17–18 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20 och 21 §§, 22 a § samt 23 § om överklagande.	– 13 kap. 17, 17 a och 18 §§, 19 § andra och tredje styckena, 20, 21, 22 a samt 23 §§ om överklagande.
---	--

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Senaste lydelse 2004:854.

19 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Förbundsordningen skall ange

1. samordningsförbundets namn och den ort där förbundet skall ha sitt säte, förbundets medlemmar och ändamål,
2. förbundets organisation,
3. antalet ledamöter och ersättare i styrelsen och hur förbundsmedlemmarna skall vara representerade samt mandattiden om den skall vara kortare än fyra år,
4. de uppgifter förbundet skall få fullgöra enligt 7 § och den beslutanderätt förbundet enligt samma bestämmelse skall ha,
5. om en förbundsmedlem skall ha rätt att väcka ärenden i styrelsen,
6. om det för beslut skall krävas kvalificerad majoritet i styrelsen och för vilka ärenden detta skall gälla,
7. var förbundets kungörelser och andra tillkännagivanden skall anslås,
8. förbundsmedlemmarnas andelar i förbundets tillgångar och skulder och fördelningen av förbundets kostnader mellan medlemmarna, allt i förhållande till de andelar som medlemmarna skall bidra med enligt 5 §,
9. eventuella begränsningar av förbundets rätt enligt 21 § till skuldsättning genom sedvanliga krediter,
10. förbundsmedlemmarnas styrning av och insyn i förbundets ekonomi och verksamhet,
11. föreskrifter om förbundets budgetprocess,
12. mandattiden för revisorer och ersättare som utses enligt 25 §,

13. i fråga om förbund med en eller flera gemensamma revisorer för kommuner och landsting, på vilket sätt de gemensamma revisorerna skall utses och vilken av förbundsmedlemmarna som skall utse dem,

13. förfarandet vid en förbundsmedlems utträde ur förbundet,

14. förutsättningarna för och förfarandet vid förbundets likvidation och upplösning samt grunderna för skifte av förbundets behållna tillgångar när förbundet upplöses,

15. ordningen för att lösa tvister mellan förbundet och dess medlemmar,

14. förfarandet vid en förbundsmedlems utträde ur förbundet,

15. förutsättningarna för och förfarandet vid förbundets likvidation och upplösning samt grunderna för skifte av förbundets behållna tillgångar när förbundet upplöses,

16. ordningen för att lösa tvister mellan förbundet och dess medlemmar,

16. ordningen för att bestämma ekonomiska förmåner till ledamöterna och ersättarna i styrelsen samt till revisorerna *och revisors-ersättarna*, och

17. vad förbundsmedlemmarna i övrigt anser nödvändigt för att ordna de ekonomiska förhållandena mellan förbundet och dess medlemmar samt förbundets förhållanden i fråga om ekonomi och förvaltning.

17. ordningen för att bestämma ekonomiska förmåner till ledamöterna och ersättarna i styrelsen samt till revisorerna, och

18. vad förbundsmedlemmarna i övrigt anser nödvändigt för att ordna de ekonomiska förhållandena mellan förbundet och dess medlemmar samt förbundets förhållanden i fråga om ekonomi och förvaltning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Under löpande mandattid får en gemensam revisor utses med stöd av den nya bestämmelsen i 9 § 13, om de nuvarande revisorer som har utsetts av kommun- eller landstingsfullmäktige önskar avgå och det inte finns särskilda skäl mot att befria de sistnämnda revisorerna från sitt uppdrag.

20 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:000) om
ändring i lagen (2003:1210) om finansiell
samordning av rehabiliteringsinsatser

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

dels att 25 § i stället för dess lydelse enligt lagen (2007:000) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2007:000) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt bet. Föreslagen lydelse
2006/07:AU13

25 §¹

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning skall granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. För Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen skall en gemensam revisor utses. För revisorerna skall det finnas personliga ersättare. Revisorer och deras ersättare skall såvitt avser kommun och landsting utses av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige utser revisorer och ersättare skall 12 § första och andra styckena och 14 § denna lag samt 4 kap. 5 och 6 §§ kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. Riksrevisionen skall utse den revisor som för Försäkringskassans och Arbetsförmedlingens räkning skall granska samordningsförbundets räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning. Skäligt arvode till den revisor och den ersättare som utses av Riksrevisionen betalas av Försäkringskassan.

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning skall granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning.

För Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen skall Riksrevisionen utse en gemensam revisor. Arvoden till samtliga revisorer skall betalas av samordningsförbundet, om inte annat anges i för-

¹ Senaste lydelse 2004:793.

bundsordningen. Om förbundsmedlemmarna enligt förbundsordningen skall betala arvode till revisorerna, skall i stället Försäkringskassan betala arvodet till den av Riksrevisionen utsedda revisorn. Revisorer skall såvitt avser kommun och landsting utses av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige utser revisorer skall 14 § denna lag samt 4 kap. 5 § och 6 § första–tredje styckena kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. Var och en av de samverkande kommunerna och landstinget kan träffa överenskommelse om att utse en eller flera gemensamma revisorer. När en eller flera gemensamma revisorer utses skall 4 kap. 23 a § andra stycket kommunallagen tillämpas på motsvarande sätt.

För granskning av ett nybildat förbund skall revisor *och revisorsersättare* utses senast när förbundet bildas och avse tiden från tidpunkten för utseendet till dess nästa mandattid för revisorer *och revisorsersättare* börjar.

För granskning av ett nybildat förbund skall revisor utses senast när förbundet bildas och avse tiden från tidpunkten för utseendet till dess nästa mandattid för revisorer börjar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. *Äldre bestämmelser i 25 § tillämpas på arvode som avser granskning till och med räkenskapsåret 2007. Vad som därvid föreskrivs om länsarbetsnämnden skall i stället gälla Arbetsförmedlingen.*

BILAGA 3

Riksrevisorernas lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1210) om
finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

Härigenom föreskrivs att 25 § skall ha följande lydelse.

*Nuvarande förslag**Föreslagen förslag*

25 §

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning skall granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. För Försäkringskassan och länsarbetsnämnden skall en gemensam revisor utses. För revisorerna skall det finnas personliga ersättare. Revisorer och deras ersättare skall såvitt avser kommun och landsting utses av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige utser revisorer och ersättare skall 12 § första och andra styckena och 14 § denna lag samt 4 kap. 5 och 6 §§ kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. *Riksrevisionen* skall utse den revisor som för Försäkringskassans och länsarbetsnämndens räkning skall granska samordningsförbundets räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning. Skäligt arvode till den revisor och den ersättare som utses av *Riksrevisionen* betalas av Försäkringskassan.

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning skall granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. För Försäkringskassan och länsarbetsnämnden skall en gemensam revisor utses. För revisorerna skall det finnas personliga ersättare. Revisorer och deras ersättare skall såvitt avser kommun och landsting utses av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige utser revisorer och ersättare skall 12 § första och andra styckena och 14 § denna lag samt 4 kap. 5 och 6 §§ kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. *Försäkringskassan* skall utse den revisor som för Försäkringskassans och länsarbetsnämndens räkning skall granska samordningsförbundets räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning. Skäligt arvode till den revisor och den ersättare som utses av *Försäkringskassan* betalas av Försäkringskassan.

För granskning av ett nybildat förbund skall revisor och revisorsersättare utses senast när förbundet bildas och avse tiden från tidpunkten för utseendet till dess nästa mandattid för revisorer och revisorsersättare börjar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången för granskning avseende det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2007.

BILAGA 4

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:411) om ändring i lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser

dels att 25 § i stället för dess lydelse enligt lagen (2007:411) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse,

dels att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2007:411) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2007:411

Utskottets förslag

25 §

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning *skall* granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. För Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen *skall* en gemensam revisor *utes*. För revisorerna *skall det finnas personliga ersättare*. Revisorer och deras ersättare *skall* såvitt avser kommun och landsting *utes* av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige *utser* revisorer och ersättare *skall* 12 § första och andra styckena och 14 § denna lag samt 4 kap. 5 och 6 §§ kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. Riksrevisionen *skall utse* den revisor som för Försäkringskassans och Arbetsförmedlingens räkning *skall* granska samordningsförbundets räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning. Skäligt arvode till den revisor och den ersättare som *utes* av Riksrevisionen *betalas* av Försäkringskassan.

Ett samordningsförbunds räkenskaper och årsredovisning samt styrelsens förvaltning *ska* granskas av en revisor för varje förbundsmedlems räkning. För Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen *ska* Försäkringskassan *utse* en gemensam revisor. Revisorer *ska* såvitt avser kommun och landsting *utes* av kommun- och landstingsfullmäktige. När kommun- och landstingsfullmäktige *utser* revisorer *ska* 14 § denna lag samt 4 kap. 5 § och 6 § första–tredje styckena kommunallagen (1991:900) tillämpas på motsvarande sätt. Var och en av de samverkande kommunerna och landstinget *kan träffa överenskomelse* om att *utse* en eller flera gemensamma revisorer. När en eller flera gemensamma revisorer *utes* *ska* 4 kap. 23 a § andra stycket kommunallagen tillämpas på motsvarande sätt.

För granskning av ett nybildat förbund *skall* revisor och revisorersättare utses senast när förbundet bildas och avse tiden från tidpunkten för utseendet till dess nästa mandattid för revisorer och revisorersättare börjar.

För granskning av ett nybildat förbund *ska* revisor utses senast när förbundet bildas och avse tiden från tidpunkten för utseendet till dess nästa mandattid för revisorer börjar.

Arvoden till samtliga revisorer ska betalas av samordningsförbundet, om inte annat anges i förbundsordningen. Om förbundsmedlemmarna enligt förbundsordningen ska betala arvode till revisorerna, ska i stället Försäkringskassan betala arvodet till den för Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen gemensamma revisorn.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
 2. De nya bestämmelserna i 25 § om vem som ska utse revisor för Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen tillämpas från och med räkenskapsåret 2008.
 3. Äldre bestämmelser i 25 § tillämpas på arvode som avser granskning till och med räkenskapsåret 2007. Vad som därvid föreskrivs om länsarbetsnämnden ska i stället gälla Arbetsförmedlingen.